

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط بین توهم مالی و رشد اقتصادی در ایران طی سال های 1357-1393

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های رشد و توسعه اقتصادی، دوره 8، شماره 32 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فاطمه بزازان - دانشیار گروه اقتصاد دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

سحر زارع جونقانی - کارشناس ارشد توسعه اقتصادی و برنامه ریزی دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

سولماز صفری - دکتری اقتصاد دانشگاه سمنان، سمنان ایران

خلاصه مقاله:

رشد اقتصادی یکی از مهم ترین اهداف اقتصاد به شمار می آید و تاثیر انکارناپذیری در بهبود سطح رفاه افراد جامعه دارد. شناخت عوامل موثر بر رشد اقتصادی همواره مورد توجه اقتصاد دانان بوده است. عوامل متعددی نظیر ارتقاء بهره وری نیروی کار، انباشت سرمایه، مخارج دولت، پیشرفت تکنولوژی، در کنار توهم مالی بر رشد اقتصادی اثر دارند. توهم مالی منبع بی اعتمادی بین دولت و مردم است که از کانال بودجه دولت و درآمد های مالیاتی روی رشد اقتصادی اثر می گذارد. هدف این مطالعه بررسی ارتباط بین توهم مالی و رشد اقتصادی ایران در سال های 93-57 است. مطالعه شامل دو مرحله است: در مرحله اول، توهم مالی در چارچوب الگوی ارتباطات خطی ساختاری نرم افزار لیزرل (LISRE) تصریح و با استفاده از داده های بانک مرکزی و مرکز آمار ایران طی سال های 93-57، برآورد شده است. نتایج نشان می دهند مهم ترین متغیر تعیین کننده اندازه توهم مالی در ایران، بار مالیاتی است که سیاست گذاران سعی در پنهان کردن این بار مالیاتی از طریق ایجاد توهم بدهی دولت و توهم مخارج مصرفی بخش خصوصی نسبت به سطوح بدهی عمومی را دارند. در مرحله دوم پس از برآورد توهم مالی، رابطه آن با رشد اقتصادی به کمک مدل خود توضیح برداری با وقفه های گسترده ARDL مورد بررسی قرار گرفته است. یافته های حاصل از آزمون نشان می دهند که توهم مالی در کوتاه مدت و بلند مدت اثر منفی و معناداری بر رشد اقتصادی در کشور ایران دارد.

کلمات کلیدی:

توهم مالی، رشد اقتصادی، الگوی ارتباطات خطی ساختاری، مدل خود توضیح برداری با وقفه های گسترده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/885820>

